

El teatre interactiu com a eina
per a l'educació en valors

LA ROSA

5è, 6è de primària , 1r d'ESO

ACTIVITATS PEDAGÒGIQUES

frecafre@frecafre.com

ELS AMICS DE LA ROSA

Es parteix de l'escena en què la mare de la Rosa diu a la seva filla:

«No t'agrada? És molt més mono que aquesta pinta que portes, que sembla que t'hagis comprat la roba a Humana. La gent deu pensar que ens falten els calés. Almenys això és de marca.»

Objectiu: Aquest exercici servirà per parlar dels prejudicis i de si realment és important o no l'aspecte extern de les persones a l'hora de jutjar-les.

Exercici: Es demana als alumnes que cadascun busqui una imatge de nois i noies en revistes, magazins..., i a partir d'aquí han d'argumentar el caràcter i les aficions dels nois i noies fotografiats. Aquest exercici estaria bé posar-lo en comú amb tota la classe per poder analitzar les diferents visions que es presenten sobre les fotografies i poder generar un debat.

És bo que el professor/ra els faci reflexionar sobre diversos temes mentre ells opinen sobre les imatges.

. Què fa que ens vestim d'una determinada manera? Volem agradar? A qui? I per què?

. Quina relació hi ha entre el caràcter, els hobbies, els gustos i la manera de vestir?

. Quina importància té la imatge personal per relacionar-nos en societat?

. Per què tenim necessitat d'etiquetar-nos per la imatge que donem?

. Seríem capaços de renunciar a la nostra manera de vestir per alguna cosa? Per quina?

On volem arribar?: Volem reflexionar sobre els esforços que fem per agradar i ser acceptats pels companys i per la societat en general, i també parlar de l'autoestima i de la recerca d'identitat.

HUMILIACIÓ

A tots ens costa ficar-nos en la pell dels altres; per això creiem que aquest

exercici pot ajudar a reflexionar sobre l'empatia.

Objectiu: Volem treballar l'empatia vers les persones humiliades i la capacitat d'adaptació dels joves. Per poder sortir d'un cas d'humiliació, hem de veure les diverses opcions que hi ha i saber quines mesures podem prendre.

Es parteix de l'escena en què les dues companyes de classe discuteixen:

ROSA: De què vas, tia guarra!
JUDIT: A mi, em dius guarra? Hippie pollosa de merda!
ROSA: Saps perfectament que vas ser tu qui vas copiar.
JUDIT: Sí, però tu tens un problema:
això el profe no ho sap. I a més, a qui es creurà,
a una hippie pudenta i mal parlada?
Segur que ni tan sols et canvies les calces cada
dia [li baixa els pantalons i, quan la Rosa intenta
pujar-se'ls, la Judit li agafa el braç per darrere].
Mira, porca fastigosa, si no
reconeixes que has estat tu qui ha copiat,
t'assegu- ro que faré que la teva vida sigui un infern.

[La Rosa, mig tremolant, es puja els pantalons
i entra el profe.]

Exercici: Necessitem un grup de set alumnes. Un o una ha de sortir de la classe amb la consigna que, quan se l'avisí per tornar a entrar, s'ha d'adaptar a la situació proposada pel professor/ra (un claustre de professors, una reunió de la comunitat de veïns, una reunió d'una comissió de festes...).

Als alumnes que es queden a la classe i han de fer la improvisació, se'ls ha de donar la consigna que facin la vida impossible a l'alumne/na que ha d'entrar: que cada cop que vulgui parlar el facin callar, que facin gestos com si fes pudor, que quan digui alguna cosa es morin de riure. És important triar només una de les opcions i no fer-les totes alhora.

Després analitzarem amb tota la classe:

· Com se sent la persona humiliada?

- Hi ha éssers humans que frueixen maltractant els altres? Per què? Quina necessitat en tenen?
- La persona humiliada fa alguna cosa per fer-se valer i ser respectada? Què podria fer?
- Quina actitud hem de prendre en situacions com aquesta, si som la persona assetjada?
- Què pot fer una persona que veu un acte d'humiliació?

On volem arribar?: Volem que vegin que la humiliació no té res de positiu. Si no s'actua bé, es pot desencadenar una espiral molt perillosa. Són molt importants la prevenció i la reflexió sobre l'estratègia que cal seguir abans d'actuar quan algú t'amenaça, per evitar que tot acabi malament. «La Rosa no sap què li passa, però és una noia que quan es marca un objectiu fa l'impossible per aconseguir-lo.»

Objectiu: L'objectiu d'aquest joc és intentar-se convèncer-se l'un a l'altre, i mirar si es pot arribar a algun tipus d'acord.

Exercici: Per parelles, un fa de jove que demana alguna cosa i l'altre de pare o mare, amic o amiga, professor o professora que l'hi neguen.

Exemples:

1. Jove - pare o mare

El jove o la jove demana diners als pares per comprar-se unes sabates esportives, i els pares li diuen que no perquè passen una mala temporada.

El/La jove demana als pares que li deixin anar a un concert amb els amics, i els pares li diuen que no perquè arribarà massa tard i el dia següent s'ha de llevar d'hora.

El/La jove demana als pares de quedar-se a casa sol/la i no anar a dinar a casa dels tiets, i els pares li diuen que no perquè podria causar un conflicte familiar.

2. Jove - amic o amiga

El/La jove demana els apunts a un amic o amiga de classe perquè diu que els ha perdut, i l'amic o amiga li diu que no perquè només els entén ell/ella.

El/La jove demana a un amic o amiga per sortir, i ell/ella li diu que no perquè no n'està enamorat/ada.

El/La jove demana a un amic o amiga que li deixi copiar a l'examen, i l'amic o amiga li diu que no perquè els poden enxampar.

3. Jove - professor o professora

El/La jove demana al professor/ra que no el castigui, i el professor/ra li diu que no el/la perdona perquè ja ha arribat massa lluny.

El/La jove demana al professor/ra que el deixi sortir de classe perquè ha d'anar al lavabo, i el professor/ra li diu que si s'avorreix no és culpa seva, i per tant s'ha de quedar.

El/La jove demana al professor/ra de canviar de lloc perquè la persona que està asseguda al seu costat el/la molesta, i el professor/ra li diu que no perquè creu que a aquest company o companya li va molt bé estar al seu costat.

Per fer la improvisació hi ha d'haver un treball previ individual: el jove o la jove ha de tenir en compte les estratègies que cal seguir per convèncer l'altre/a, i aquest/a altre/a jove ha de pensar en els arguments (obstacles) necessaris per no accedir al que li diu el primer/ra.

Encara que no s'hagi arribat a cap conclusió, l'exercici ha de durar uns tres minuts, i aleshores fer la valoració amb la resta de la classe.

- Observar si se sentien còmodes en el rol que els ha tocat representar i per què.
- Veure si han esgotat tots els recursos per convèncer-se l'un a l'altre.
- Haurien pogut arribar a acords? A quins?
- És senzill posar-te en la pell dels amics, pares i professors?
- Serveix d'alguna cosa tenir una idea fixa i no deixar que te la rebatin? Què t'aporta?

On volem arribar?: Volem que els joves aprenguin a valorar la importància que té adaptar-se i arribar a acords per resoldre situacions d'enfrontament.

LES CARTES

«La Rosa, per oblidar les neures, li encanta creuar tot el bosc i anar a la cova de l'estació abandonada i fer reflexions d'allò més... filosòfiques.»

Objectiu: Volem treballar sobre les responsabilitats que tenim els uns amb els altres a l'hora de conviure en societat.

Exercici: Aquests dies, mentre era a la cova de l'estació, la Rosa ha tingut temps de reflexionar, i per això s'ha dedicat a escriure tres cartes. Per a la seva mare, per al professor i per a la seva «amiga» Judit.

A lliure elecció del professor/ra, els alumnes poden escriure el text que contindrien aquestes tres cartes.

- Què els explicaria?
- Ha de donar algun tipus d'explicació?
- Ha de demanar perdó?
- Ha d'ajudar que canviïn d'actitud els altres personatges?

Estaria bé llegir unes quantes cartes i valorar-les davant de tota la classe.

On volem arribar?: Volem que aprenguin a valorar la capacitat de respectar la manera de dir les coses d'una manera funcional i efectiva.

Contacte:

frecafrec@frecafrec.com

